

برآزش منحنی نگهداری رطوبت خاک با روش حل معکوس در منطقه غیراشباع خاک

هرمزد نقوی، مجید افیونی، محمدعلی حاج عباسی و جهانگیر عابدی کوهپایی^{*۱}

چکیده

از آنجا که تعیین خصوصیات هیدرولیک خاک، مانند منحنی نگهداری آب (Water retention curve) کاری سخت، وقت گیر و پر هزینه می باشد، کوششهای زیادی بعمل آمده است تا بتوان این خصوصیات را از ویژگیهای آسان تر خاک نظیر توزیع اندازه ذرات خاک، جرم مخصوص ظاهری، مقدار ماده آلی و همچنین مقدار رطوبت خاک در مکشهای بخصوصی محاسبه کرد. هدف از این تحقیق مقایسه مدل های وانگنوختن و بروکس و کوری به روش حل معکوس^۲ برای تخمین ضرایب آنها، با دو تابع رگرسیونی، در برآورد منحنی نگهداری آب خاک می باشد. در روش حل معکوس، ضرایب مورد نظر معادله غیر خطی با استفاده از تکنیک حداقل مجموع مجذورات تخمین زده می شود. در این مطالعه دو نوع خاک یکی دارای بافت لوم شنی و دیگری دارای بافت لوم رسی که هر یک ۶۰ تن در هکتار کود گاوی در مزرعه دریافت کرده بودند مورد آزمایش قرار گرفتند. سه ماه بعد از دریافت کود، منحنی نگهداری آب آنها در ۱۸ پتانسیل ماتریک در دامنه ۱۰- تا ۱۵۰۰- کیلوپاسکال توسط دستگاه صفحه فشار در آزمایشگاه تعیین گردید. جهت تخمین ضرایب معادلات وانگنوختن و بروکس و کوری با استفاده از روش حل معکوس توسط برنامه رایانه ای RETC، و نیز جهت تعیین ضرایب معادلات رگرسیونی، داده های آزمایشگاهی به دو صورت زیر بکار گرفته شدند: (۱) دو جفت داده (نقطه ۳۰- و ۱۵۰۰- کیلوپاسکال)، و (۲) ۱۸ جفت داده اندازه گرفته شده در آزمایشگاه، استفاده گردید. به منظور مقایسه دقت مدل های مختلف، مجموع مجذورات انحرافیها (SSD^۳) و ضریب تبیین (R^۲) بین داده های آزمایشگاهی و مقادیر تخمین زده شده توسط مدل های مختلف محاسبه گردید. نتایج نشان داد با بکارگیری تنها دو رطوبت اندازه گیری شده در پتانسیل های ماتریک ۳۰- و ۱۵۰۰- کیلوپاسکال، مدل های وانگنوختن و هر دو معادله رگرسیونی خصوصاً فرم نمایی دقتی مشابه و بیشتر از مدل بروکس و کوری، بخصوص در خاک لوم شنی داشتند. با بکارگیری تعداد داده آزمایشگاهی بیشتر، مدل های وانگنوختن و بروکس و کوری نسبت به معادلات رگرسیونی پیش بینی دقیق تری از منحنی نگهداری آب بویژه در خاک لوم رسی ارائه کردند.

واژه های کلیدی: منحنی نگهداری آب خاک، حل معکوس، وانگنوختن، بروکس و کوری

مقدمه

نامیده می شود، کاربرد بسیاری در مسائل آب و خاک دارد. برای مثال از این منحنی برای پیش بینی هدایت هیدرولیکی در شرایط اشباع (Rawls و همکاران، ۱۹۸۹؛ Messing، ۱۹۹۷) و غیراشباع، آب قابل استفاده گیاه و حرکت املاح

در مطالعات روابط آب و خاک، شناخت ارتباط بین مقدار آب و پتانسیل ماتریک آب خاک دارای اهمیت زیادی می باشد. این ارتباط که بنام منحنی نگهداری آب (WRC)

^۱ دانشجوی دکتری دانشگاه صنعتی اصفهان و دانشیاران دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

* - وصول: ۸۰/۱۱/۱۰ و تصویب: ۸۲/۱۱/۲۴

2 - Inverse solution

3 - Sum of square of deviation

$h =$ پتانسیل ماتریک (L)؛ $\theta =$ رطوبت خاک؛ $\lambda =$ پارامتر توزیع اندازه خلل و فرج (بدون بعد).
van Genuchten (۱۹۸۰) معادله دیگری را برای منحنی نگهداری آب خاک ارائه کرد:

$$S_e = \left[\frac{1}{1 + (ah)^n} \right]^m \quad [2]$$

α ، S_e و h مانند رابطه بروکس و کوری می‌باشند، n و m ضرایب تجربی (فاکتور شکل منحنی) هستند. van Genuchten (۱۹۸۰) براساس معادله خود، معادله هدایت هیدرولیکی Mualem (۱۹۷۶) و Burdine (۱۹۵۳) را حل کرد. برای این منظور وی از دو تغییر متغیر $m = 1 - \frac{1}{n}$ و $m = 1 - \frac{2}{n}$ استفاده نمود.

به دلیل اینکه اندازه‌گیری ضرایب مذکور نیز امری دشوار است، مطالعات زیادی انجام شده است تا ضرایب معادلات وانگنوختن و یا بروکس و کوری را براساس پارامترهای ساده‌تر خاک بدست آورند، که برخی از این معادلات اساس رگرسیونی دارند. (Vereecken و همکاران، ۱۹۸۹؛ Rawls و همکاران، ۱۹۸۲؛ Cosby و همکاران، ۱۹۸۴؛ Pachepsky و همکاران، ۱۹۹۶؛ Kattere و همکاران، ۲۰۰۱؛ Minasny و همکاران، ۱۹۹۹). امروزه با توسعه کاربرد کامپیوتر، برنامه‌هایی ارائه شده‌اند که با روش‌های متفاوت ضرایب وانگنوختن و یا بروکس و کوری را تخمین می‌زنند. نرم افزارهای RETC و ROSETTA از جمله برنامه‌های مذکور می‌باشند.

RETC از روش تقریب غیرخطی با استفاده از حداقل مربعات و بهره‌گیری از متد Marquardt (۱۹۶۳) ضرایب معادلات مربوطه را تخمین می‌زند (حل معکوس). در این روش داده‌های حاصل از آزمایش که مشاهدات^۱ نام دارند با استفاده از تکنیک به حداقل رساندن مجموع وزنی مربعات انحرافات و براساس الگوریتم Marquardt (۱۹۶۳) بر داده‌های استخراج شده از مدل، منطبق شده و ضرایب هیدرولیکی خاک (ضرایب معادله وانگنوختن و یا بروکس و کوری) را تخمین می‌زند، به این روش حل معکوس گفته می‌شود. به عبارتی در این روش بر خلاف روش حل مستقیم که ابتدا ضرایب معادله معلوم می‌شوند و سپس براساس آنها خروجی‌ها محاسبه می‌گردد، با استفاده از داده‌های خروجی (مشاهدات) مقادیر ضرایب معادله مورد نظر تخمین زده می‌شوند. برای این منظور یک تابع مانند $O(b)$ (مجموع وزنی مربعات انحرافات) تعریف می‌شود که b ضریب یا ضرایب مجهول می‌باشد، و سعی می‌گردد تابع $O(b)$ در هر دور از محاسبات بر اساس

در خاکها استفاده می‌شود (van Genuchten، ۱۹۸۰؛ Kattere و همکاران، ۲۰۰۱؛ Hoffmann و همکاران ۱۹۹۰). اما تعیین این منحنی در آزمایشگاه دارای دشواریهای عدیده‌ای است، از جمله احتیاج به وقت و نیروی کار زیاد و وسایل و تجهیزات پرهزینه دارد (Minasny و همکاران، ۱۹۹۹). از این رو تحقیقات و پژوهش‌های زیادی انجام شده است تا بتوان این منحنی را توسط روابط و معادلاتی و با استفاده از خصوصیات ساده‌تر خاک (Easily measurable) نظیر بافت، مقدار ماده آلی و جرم مخصوص ظاهری بدست آورد. به این معادلات PTF (Pedo transfer function) می‌گویند (Leij و Schaap، ۲۰۰۰؛ van Genuchten و Bouma، ۱۹۹۱؛ Rawls و همکاران (۱۹۹۷) اهمیت بکارگیری داده‌های رطوبت خاک را در دو پتانسیل ماتریک ۳۳- و ۱۵۰۰- کیلو پاسکال برای پیش‌بینی هدایت هیدرولیکی اشباع و همچنین پیش‌بینی شیب خط WRC گزارش کردند. Williams و همکاران (۱۹۹۲) بکارگیری یکی از داده‌های رطوبتی مذکور را موجب بهبود نتایج و استفاده از هر دو داده فوق را باعث دقیق‌ترین پیش‌بینی WRC در مقایسه با مدل‌های مورد تحقیق خود معرفی نمودند.

یکی از روش‌های بدست آوردن منحنی نگهداری آب خاک استفاده از معادلات رگرسیونی است. بدین ترتیب که در مکش‌های معینی از خاک مقدار رطوبت حجمی به صورت تابعی رگرسیونی از خصوصیات آسان‌تر خاک محاسبه می‌گردد (Ahuja و همکاران، ۱۹۸۵؛ Saxton و همکاران، ۱۹۸۶؛ Cosby و همکاران، ۱۹۸۴؛ Rawls و همکاران، ۱۹۸۲ و ۱۹۹۱؛ Gupta و Larson، ۱۹۷۹؛ Vereecken و همکاران، ۱۹۸۹).

راه دیگر برآورد منحنی نگهداری آب خاک ارائه یک معادله پیوسته است که محاسبه مقدار رطوبت را در تمام مکش‌های خاک میسر می‌سازد (Brooks و Corey، ۱۹۶۴؛ van Genuchten، ۱۹۸۰). معادله Brooks و Cory (۱۹۶۴) یکی از این معادلات است:

$$S_e = \begin{cases} (ah)^{-\lambda} & (ah > 1) \\ 1 & (ah \leq 1) \end{cases} \quad [1]$$

$$S_e = \frac{\theta - \theta_r}{\theta_s - \theta_r}$$

$S_e =$ مقدار اشباع مؤثر؛ $\theta_s =$ رطوبت اشباع؛ $\alpha =$ معکوس پتانسیل ورود هوا به خاک (L^{-1})؛ $\theta_r =$ رطوبت باقیمانده؛

^۱Observations

۵۰، ۶۰، ۷۰، ۸۰، ۹۰، ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰، ۶۰۰، ۸۰۰، ۱۰۰۰، ۱۲۰۰ و ۱۵۰۰ کیلوپاسکال با استفاده از دو دستگاه صفحه فشاری تعیین گردید. به این طریق که پس از رسیدن به حالت تعادل رطوبتی، نمونه‌ها از دستگاه خارج و بلافاصله توزین و در آن با 105°C قرار گرفتند. وزن خشک شده بعد از ۲۴ ساعت اندازه‌گیری و رطوبت حجمی از رابطه $\theta_v = \theta_m \cdot BD$ (BD = جرم مخصوص ظاهری) محاسبه گردید.

داده‌های رطوبت و پتانسیل ماتریک (ψ, θ_v) جهت تخمین ضرایب معادلات van Genuchten (۱۹۸۰) و Brooks و Corey (۱۹۶۴) به روش حل معکوس با استفاده از نرم‌افزار RETC به کار گرفته شدند. همچنین برای تعیین معادلات نمایی و لگاریتمی $(\theta = a\psi^b)$ و $(\theta = b + a \cdot \ln(\psi))$ از داده‌های مذکور استفاده گردید.

از برنامه RETC برای تخمین ضرایب ۵ مدل به شرح ذیل استفاده شد: (۱ و ۲) مدل وانگنوختن در شرایطی که m و n غیر وابسته به هم هستند، و این مدل با توجه به معادله‌های بوردین (VB) و یا معلم پردازش شود (VM)، (۳) مدل وانگنوختن در شرایطی که m و n به صورت $m = 1 - \frac{1}{n}$ وابسته باشند (M1N)، (۴) مدل وانگنوختن در شرایطی که m و n به صورت $m = 1 - \frac{2}{n}$ وابسته باشند (M2N)، (۵) معادله بروکس و کوری (BC). داده‌های آزمایشگاهی به دو صورت بکار گرفته شدند: (۱) تنها دو جفت داده، یعنی رطوبت حاصله در دو سطح مکش ۳۰- و ۱۵۰۰- کیلوپاسکال (اهمیت این داده‌ها به دلیل معمول بودن اندازه‌گیری آنها در آزمایشگاه و موجود بودن این اطلاعات در جاهایی که نقشه خاک تهیه شده، می‌باشد) بکار گرفته شدند، (۲) تمامی داده‌های حاصل از آزمایشگاه استفاده گردیدند (۱۸ جفت داده).

در بکارگیری ۱۸ جفت داده از قاعده محاسبه رگرسیون برای تخمین ضرایب معادلات فوق بهره گرفته شد، و زمانی که فقط از دو جفت داده برای محاسبه ضرایب فوق استفاده گردید، از روش تعیین معادله خطی که از دو نقطه می‌گذرد، ضرایب معادلات مذکور محاسبه شد (در این مقاله به تمام معادلات نمایی و لگاریتمی بدست آمده با هر دو مجموعه داده، معادلات رگرسیونی اطلاق می‌گردد). در مرحله بعد، با استفاده از ضرایب تخمین زده شده برای کلیه مدل‌های وانگنوختن و مدل بروکس و کوری و معادلات نمایی و لگاریتمی (رگرسیونی)، مقادیر θ_v متناظر با داده‌های آزمایشگاهی محاسبه گردید. جهت

روش بیشترین همجواری Marquardt^۱ (۱۹۶۳)، به کمترین مقدار خود نزدیک شود.

$$O(b) = \sum_{i=1}^N [w_i (\theta_i - \hat{\theta}_i(b))]^2$$

[3]
 $\theta_i(b)$ و θ_i به ترتیب مقادیر مشاهده شده و محاسبه شده هستند، w_i ضریب وزن و N برابر با تعداد مشاهدات می‌باشد. ضریب وزن w_i میزان تاثیر هر داده را در تابع فوق معین می‌کند، از این رو باید استفاده کننده از سوابق هر داده اطلاع داشته باشد. ضرایب وزنی قابلیت اطمینان هر داده اندازه‌گیری شده را نشان می‌دهند و به طور مطلوب ضریب وزنی هر داده باید با معکوس خطای مشاهده شده برای آن (مثلا انحراف معیار) برابر باشد، که دربرگیرنده خطای نمونه‌گیری و خطای آزمایش است.

هدف از این تحقیق مقایسه مدل‌های وانگنوختن و بروکس و کوری با استفاده از روش حل معکوس با دو مدل نمایی و لگاریتمی در تخمین WRC می‌باشد. در این مطالعه، اطلاعات خاک به صورت دو مجموعه (تعداد داده کم - تعداد داده زیاد) جهت برآوردهای مذکور بکار گرفته شدند.

مواد و روش‌ها

این مطالعه بر روی دو نوع خاک صورت گرفت. خاک اول دارای بافت لوم رسی، متعلق به ایستگاه مرکز تحقیقات کشاورزی کرمان (Fine Loamy, Mixed, Thermic, Typic Torrifuvents) و به مختصات جغرافیایی $39^{\circ} 02' 39.6''$ طول شرقی و $57^{\circ} 23' 5.8''$ عرض شمالی و خاک دوم دارای بافت لوم شنی، متعلق به ایستگاه کرمان مؤسسه تحقیقات پسته کشور (Coarse Loamy, Mixed, Thermic, Typic Torrifuvents) و به مختصات جغرافیایی $30^{\circ} 02' 1.8''$ طول شرقی و $57^{\circ} 02' 1.8''$ عرض شمالی می‌باشد. ایستگاه‌های مذکور در منطقه‌ای خشک و دارای متوسط بارندگی 130mm در سال می‌باشند. جدول ۱ خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌های مذکور را ارائه داده است. در دو مزرعه مورد مطالعه میزان ۶۰ تن در هکتار کود گاوی اضافه و سپس ذرت رقم ۷۰۴ کاشت شد. ۳ ماه بعد از افزایش کود، اقدام به نمونه‌برداری خاک از مزارع گردید. نمونه‌ها به دو طریق دست‌خورده و دست‌نخورده از عمق اختلاط کود با خاک (۳۰-۰ سانتیمتری) تهیه شدند.

بافت خاکها توسط روش پیپت و جرم مخصوص ظاهری به روش استفاده از استوانه‌های نمونه‌برداری تعیین شدند. رطوبت خاک در ۱۸ نقطه با مکش‌های ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰،

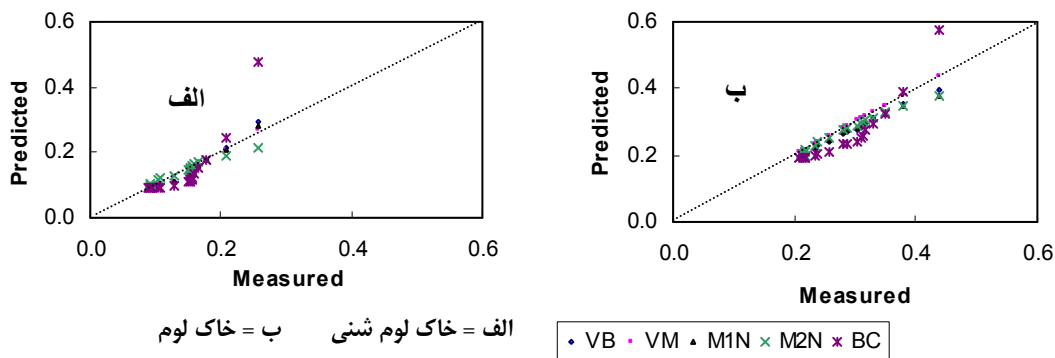
^۱Marquardt's maximum neighborhood method

θ_{vc} = رطوبت حجمی محاسبه شده.

مقایسه میزان موفقیت مدل‌ها در پیش‌بینی WRC، از مجموع مجذورات انحرافات (SSD) و ضریب تبیین θ_v محاسباتی و θ_v اندازه‌گیری شده استفاده گردید:

$$SSD = \sum_{i=1}^{18} (\theta_{vm} - \theta_{vc})^2 \quad [4]$$

θ_{vm} = رطوبت حجمی اندازه‌گیری شده در آزمایشگاه.

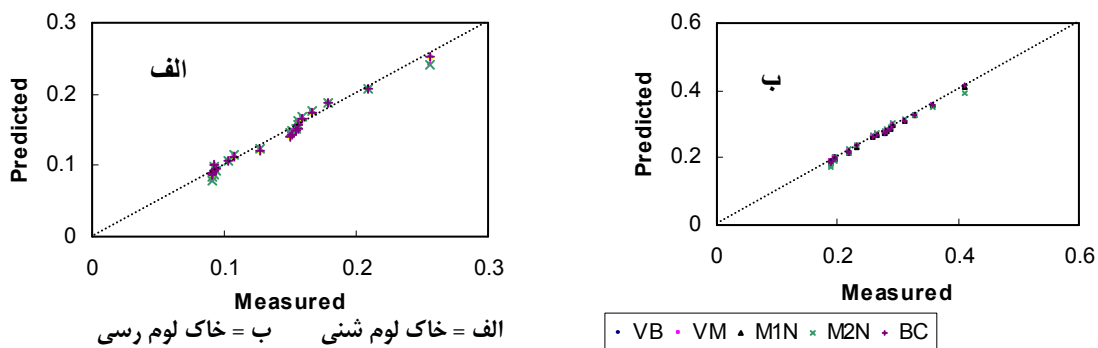

شکل ۱- رطوبت‌های حجمی پیش‌بینی شده توسط مدل‌های مختلف و انگنوختن و مدل بروکس و کوری با استفاده از (RETc) در مقابل رطوبت‌های حجمی اندازه‌گیری شده با بکارگیری دو جفت داده

جدول ۱- برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی دو خاک مورد مطالعه (عمق اختلاط کود با خاک، ۳۰-۰ سانتیمتری)

بافت	عصاره اشباع				OC%	CaCO ₃ (LIME) %
	رس %	سیلت %	شن %	بافت		
	EC (dSm ⁻¹)	Na (meq.L ⁻¹)	Ca + Mg (meq.L ⁻¹)	Cl (meq.L ⁻¹)		
خاک لوم شنی	۳/۶	۱۷/۵	۲۲/۴	۶	۰/۵۴	۴۹
خاک لوم رسی	۲۴/۷	۱۸۰	۷۲	۱۵۸	۰/۵۱	۴۰

= مقدار ماده آلی OC

شکل ۲- رطوبت های حجمی پیش بینی شده توسط مدل های مختلف و انگنوختن و مدل بروکس و کوری با استفاد از (RETc) در مقابل رطوبت های حجمی اندازه گیری شده با بکارگیری تمامی داده ها

نتایج و بحث

کرده است (شکل ۱) و برای رطوبت اشباع خاک (θs) مقدار غیر معقول ۱/۰۸ را تخمین زده است (جدول ۲). van Genuchten (۱۹۸۰) انحراف زیاد معادله بروکس و کوری را در منطقه نزدیک اشباع گزارش می کند. مشابه همین نتیجه را Felton و Nieber (۱۹۹۱) گزارش کرده اند.

مقادیر SSD در جدول ۲ نشان می دهد که در خاک لوم شنی بهترین پیش بینی ها توسط مدل های VM و M2N و بعد از آن MIN و VB انجام گرفته است؛ نهایتاً حل معکوس مدل BC بیشترین انحرافات را داشته است. در خاک لوم رسی کلیه مدل های حل معکوس و انگنوختن بهترین برازش و نزدیک به هم ولی کمتر از خاک لوم شنی داشته اند. مدل بروکس و کوری کمترین برازش را در این خاک ارائه کرده است.

شکل های ۱ تا ۴ مقدار رطوبت حجمی خاک پیش بینی شده توسط مدل های مختلف را در مقابل مقادیر رطوبت حجمی اندازه گیری شده نشان می دهند. خط مستقیم معرف خط ۱ به ۱ است. ضرایب مدل های وانگنوختن و بروکس و کوری و مدل های رگرسیونی و SSD و R² در جدول ۲ آمده است.

شکل ۱ نتایج حل معکوس کلیه مدل های وانگنوختن و مدل بروکس و کوری را توسط RETc برای دو خاک مورد مطالعه با بکارگیری دو جفت داده (نقطه ۳۰- و ۱۵۰۰- کیلو پاسکال) نشان می دهد. مدل های وانگنوختن و مدل بروکس و کوری، رطوبت خاک را در محدوده بررسی شده کمتر از مقدار اندازه گیری شده تخمین زده اند. مدل بروکس و کوری در پتانسیل های ۱۰- و ۲۰- کیلو پاسکال رطوبت خاک را بیش از مقدار اندازه گیری شده برآورد

جدول ۲- ضرائب مدل های وانگنوختن و بروکس و کوری با استفاده از روش حل معکوس، و ضرائب دو مدل رگرسیونی با بکارگیری دو مجموعه تعداد داده و دو شاخص آماری جهت مقایسه دقت تخمین مدل ها.

مدل	θ _r	θ _s	α (1/cm)	n	m	n×m	شاخص های تخمین دقت		
							SSD	(10 ⁻³)	100×R ²
خاک لوم شنی، بکارگیری دو جفت داده آزمایشگاهی (θ, ψ)									
VB ¹	۰/۰۹	۰/۶۱	۰/۰۳	۲/۰۱	۰/۳۷	۰/۷۵	۴/۴	۹۸/۴	
VM ^۲	۰/۰۸	۰/۵۵	۰/۰۴	۱/۵۸	۰/۴	۰/۶۳	۲/۲	۹۷/۹۲	
M1N ^۳	۰/۰۸	۰/۵۷	۰/۰۳	۱/۷۴	-	۰/۷۳	۳/۶	۹۶/۷۸	
M2N ^۴	۰/۰۰	۰/۳۶	۰/۱۸	۲/۱۹	-	۰/۱۷	۲/۵	۹۸/۲۸	
BC ^۵	۰/۰۹	۱/۰۸	۰/۰۲	-	-	۱/۳۶	۶۰/۲	۸۵/۳۱	
In regression ^۱			θ = ۰/۳۰۸۳ - ۰/۰۲۳ × ln(ψ)				۴/۶	۹۵/۸۸	
Power regression ^۲			θ = ۰/۴۸۵۴ × (ψ) ^{-۰/۱۷۴۹}				۲/۴	۹۸/۲۹	
خاک لوم رسی، بکارگیری دو جفت داده آزمایشگاهی (θ, ψ)									
VB	۰/۱۴	۰/۴۵	۰/۰۱	۲/۰۱	۰/۱۸	۰/۳۶	۸/۵	۹۹/۶۹	
VM	۰/۱۱	۰/۴۴	۰/۰۱	۱/۸۸	۰/۲۱	۰/۴	۸/۳	۹۸/۸۷	
M1N	۰/۱۱	۰/۴۴	۰/۰۱	۱/۲۷	-	۰/۲۷	۸/۴	۹۹/۰۳	
M2N	۰/۰۰	۰/۴۷	۰/۰۲	۲/۱۴	-	۰/۱۴	۷/۶	۹۸/۴۹	
BC	۰/۱۹	۰/۵۹	۰/۰۱	-	-	۰/۹۳	۴۵/۱	۹۱/۸۶	
In regression			θ = ۰/۵۲۷ - ۰/۰۳۵ × ln(ψ)				۷/۹	۹۸/۸۴	
Power regression			θ = ۰/۷۲۲ × (ψ) ^{-۰/۱۳۹}				۳/۶	۹۸/۹۷	
خاک لوم شنی، بکارگیری ۱۸ جفت داده آزمایشگاهی (θ, ψ)									
VB	۰/۰۵	۰/۴۸	۰/۱۵	۲/۶۷	۰/۱۲	۰/۳۲	۰/۵۳	۹۹/۲۶	
VM	۰/۰۶	۰/۷	۰/۲۴	۱/۵	۰/۲۶	۰/۳۸	۰/۹۴	۹۸/۶۹	
M1N	۰/۰۶	۰/۷۴	۰/۵	۱/۳۴	-	۰/۳۴	۰/۵۳	۹۹/۲۶	
M2N	۰/۰۰	۰/۶۵	۰/۸۴	۲/۲۲	-	۰/۲۲	۰/۹۴	۹۸/۷	
BC	۰/۰۶	۰/۴۳	۰/۰۶	-	-	۰/۳۸	۰/۵۳	۹۹/۲۷	
In regression			θ = ۰/۳۵۳ - ۰/۰۲۹ × ln(ψ)				۲/۸	۹۱/۹۳	
Power regression			θ = ۰/۶۰۳ × (ψ) ^{-۰/۲۰۶}				۱/۰۹	۹۷/۳۵	

(θ, ψ)	خاک لوم رسی، بکارگیری ۱۸ جفت داده آزمایشگاهی							
VB	۰/۱۳	۰/۴۸	۰/۰۱	۲/۰۱	۰/۱۷	۰/۳۴	۰/۲۶	۹۹/۸۲
VM	۰/۱۵	۰/۵۳	۰/۰۲	۱/۱۲	۰/۴	۰/۴۳	۰/۲۴	۹۹/۸۳
M1N	۰/۱۴	۰/۵۱	۰/۰۲	۱/۳۸	-	۰/۳۸	۰/۲۴	۹۹/۸۳
M2N	۰/۰۰	۰/۷۳	۰/۴۵	۲/۱۶	-	۰/۱۶	۱/۳۳	۹۹/۰۶
BC	۰/۱۰	۰/۴۹	۰/۰۲	-	-	۰/۲۷	۰/۲۷	۹۹/۸۱
ln regression	$\theta = ۰/۵۶۰ - ۰/۰۴۱۲ \times \ln(\psi)$						۴/۲	۹۳/۹۳
Power regression	$\theta = ۰/۷۹۰ \times (\psi)^{-۱/۵۶}$						۱/۶	۹۸/۷۲

۱- VB: وانگنوختن با در نظر گرفتن معادله بوردین و استقلال m و n

۲- VM: وانگنوختن با در نظر گرفتن معادله معلم و استقلال m و n

۳- M1N: وانگنوختن با شرط $m=1-1/n$ مدل در این حالت برای مقدار m تخمینی انجام نمی‌دهد. ولی می‌توان آن را از طریق محاسبه بدست آورد.

۴- M2N: وانگنوختن با شرط $m=1-2/n$ مدل در این حالت برای مقدار m تخمینی انجام نمی‌دهد. ولی می‌توان آن را از طریق محاسبه بدست آورد.

۵- BC: بروکس و کوری

۶- ln regression: $\theta = b + a \cdot \ln(\psi)$

۷- Power regression: $\theta = a\psi^b$

زیاد (متناظر با پتانسیل‌های ۱۰- و ۲۰- کیلوپاسکال) نسبت به مقادیر اندازه‌گیری شده، درصد آب کمتری را برآورد نموده‌اند. مقادیر SSD نشان می‌دهد که معادلات رگرسیونی مذکور در خاک لوم شنی برازش بهتری دارند (جدول ۲).

شکل ۴ پیش‌بینی مقدار رطوبت خاک را در مقابل مقادیر اندازه‌گیری شده توسط مدل‌های رگرسیونی نمایی و لگاریتمی با بکارگیری تمام جفت داده‌های آزمایشگاهی (۱۸ جفت داده) نشان می‌دهد. طبق این نتایج در هر دو خاک، معادله رگرسیونی نمایی پیش‌بینی موفق‌تری نسبت به معادله رگرسیونی لگاریتمی داشته‌است. این معادلات برای هر دو خاک، در رطوبتهای زیاد (متناظر با پتانسیل‌های ۱۰- و ۲۰- کیلوپاسکال) و کم (متناظر با پتانسیل‌های ۱۰۰۰- تا ۱۵۰۰- کیلوپاسکال)، درصد رطوبت خاک را کمتر برآورد نموده‌اند. مقادیر SSD جدول ۲ نشان می‌دهد که معادلات رگرسیونی مذکور در خاک لوم شنی برازش بهتری دارند.

مقایسه شکل ۱ و ۲ نشان می‌دهد با بکارگیری دو جفت داده در روش حل معکوس مدل‌های مورد مطالعه پیش‌بینی منحنی نگهداری آب خاک را با دقت کمتری انجام داده‌اند، و چون با افزایش تعداد داده‌های مورد استفاده، حل معکوس همه مدل‌های وانگنوختن و مدل بروکس و کوری پیش‌بینی دقیقی نسبت به رطوبت‌های اندازه‌گیری شده در آزمایشگاه ارائه داده‌اند، بنابراین منحنی‌های نگهداری آب خاک‌های مورد مطالعه در این تحقیق تا حد زیادی به مدل‌های مذکور نزدیک می‌باشند. Felton و Nieber (۱۹۹۱) طی تحقیقی با بهره‌گیری از روش

با توجه به جدول ۲ به نظر می‌رسد چون مدل BC تخمین غیر منطقی از مقدار θ_s در خاک لوم شنی ارائه کرده ($\theta_s = ۱/۰۸$) و برای فاکتور شکل λ که معادل $m \times n$ می‌باشد در دو خاک بیشترین تخمین را زده، در برازش‌های مربوطه موفق نبوده‌است. جدول ۲ همچنین نشان می‌دهد با بکارگیری تنها دو جفت داده، حل معکوس مدل‌های وانگنوختن نسبت به مدل بروکس و کوری موفق‌تر و برای خاک لوم شنی دقت بیشتری داشته‌اند.

شکل ۲ نتایج حل معکوس مدل‌های وانگنوختن و بروکس و کوری را توسط RETC برای دو خاک مورد مطالعه با بکارگیری تمام جفت داده‌های آزمایش (۱۸ جفت داده) نشان می‌دهد. حل معکوس همه مدل‌های وانگنوختن و مدل بروکس و کوری پیش‌بینی موفق از منحنی نگهداری آب خاک ارائه داده‌اند. مقادیر SSD در جدول ۲ نشان می‌دهد در خاک لوم شنی به ترتیب مدل‌های M1N، VB و BC و پس از آنها مدل‌های VM و M2N بهترین برازش را داشته‌اند، و در خاک لوم رسی به استثناء مدل M2N که برازش کمتری دارد، سایر مدل‌ها برازش بسیار نزدیکی ارائه داده‌اند. همچنین حل معکوس مدل‌های وانگنوختن و مدل بروکس و کوری با تعداد داده زیاد در خاک لوم رسی موفق‌تر بوده‌اند (جدول ۲ و شکل ۲).

شکل ۳ پیش‌بینی مقدار رطوبت خاک را در مقابل مقادیر اندازه‌گیری شده توسط مدل‌های رگرسیونی نمایی و لگاریتمی با بکارگیری دو جفت داده (۳۰- و ۱۵۰۰- کیلوپاسکال) نشان می‌دهد. در هر دو خاک معادله رگرسیونی نمایی پیش‌بینی موفق‌تری نسبت به معادله رگرسیونی لگاریتمی داشته‌است. این معادلات برای هر دو خاک در رطوبتهای

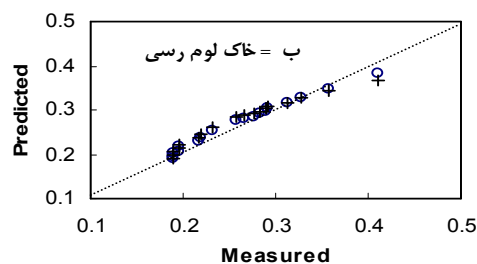
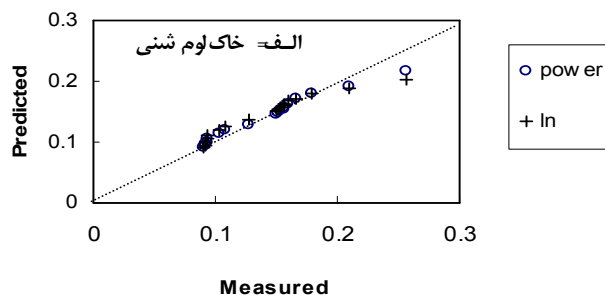
مقایسه شکل‌های ۱ و ۲ نشان می‌دهد اگر تعداد داده‌های موجود کم باشد (رطوبت در مکش‌های ۳۰ و ۱۵۰۰ کیلو پاسکال)، حل معکوس مدل‌های مختلف وانگنوختن و یا معادلات رگرسیونی خصوصا در خاک لوم شنی، نتایج مشابه و بهتری نسبت به مدل بروکس و کوری دارند. اما اگر داده‌های ورودی زیادتر باشند، مدل‌های مختلف وانگنوختن و یا مدل بروکس و کوری، منحنی نگهداری آب را برای هر دو خاک دقیق‌تر پیش‌بینی می‌کنند. Leong و همکاران (۲۰۰۲) قابلیت زیاد معادله وانگنوختن را بویژه هنگامی که پارامترهای آن (m و n) به هم وابسته نباشند گزارش و استفاده از مدل بروکس و کوری را موفقیت آمیز عنوان کرده‌اند.

نتیجه‌گیری

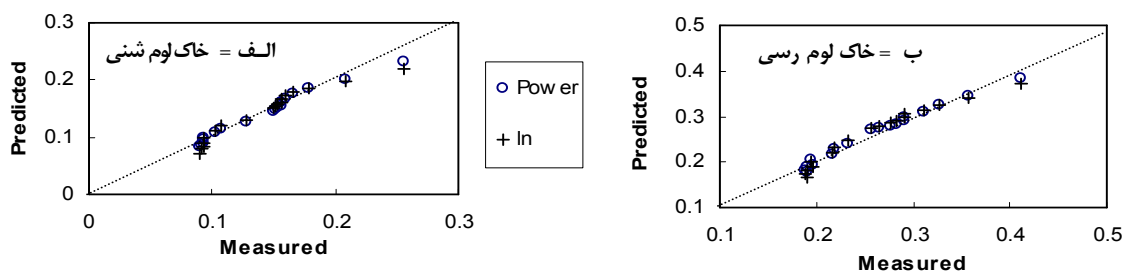
هرچند معادلات زیادی برای تخمین WRC پیشنهاد شده است، اما همه این معادلات در محدوده وسیعی از مکش (۱۰ تا ۱۵۰۰ کیلو پاسکال)، WRC را با دقت کافی پیش‌بینی یا شبیه‌سازی نمی‌کنند. در این تحقیق نشان داده شد دقت معادلات رگرسیونی لگاریتمی و نمایی با بکارگیری دو داده، برابر با مدل‌های وانگنوختن بود (بخصوص در دامنه ۳۰- تا ۱۵۰۰ کیلو پاسکال)، اما بکارگیری ۱۸ داده دقت برآزش آنها را به اندازه مدل‌های وانگنوختن و بروکس و کوری افزایش نداد. از طرفی نشان داده شد معادلات وانگنوختن با استفاده از هر دو مجموعه داده، برآزش خوبی ارائه و با افزایش داده‌ها، دقت پیش‌بینی آنها افزایش چشمگیری پیدا کرد. البته در بین دو معادله رگرسیونی مورد مطالعه، همواره مدل نمایی موفقیت بیشتری نسبت به مدل لگاریتمی داشت. مشابه این نتیجه را Rawls و همکاران (۱۹۹۷) نیز گزارش نمودند.

حل عددی نتیجه گرفتند معادله وانگنوختن نسبت به سایر مدل‌های مورد مطالعه آنها برآزش بهتری از WRC ارائه کرده است. Leong و همکاران (۲۰۰۲) اعتقاد دارند مدل وانگنوختن انعطاف‌پذیری زیادی در پیش‌بینی WRC دارد.

مقایسه شکل‌های ۳ و ۴ و مقادیر SSD جدول ۲ مربوط به معادلات رگرسیونی نشان می‌دهد با اینکه شکل کلی منحنی نگهداری آب خاک تا حدی نزدیک به توابع نمایی و لگاریتمی می‌باشد، اما چون با افزایش داده‌ها در تعیین مدل‌های رگرسیونی، افزایش دقت پیش‌بینی آنها کم بوده است، نتیجه گرفته می‌شود مجموعه این نقاط، نزدیکی کمتری را به معادلات مذکور نشان می‌دهند. از طرفی تاثیر نسبتا زیاد رطوبت خاک در پتانسیل‌های ۳۳- و ۱۵۰۰ کیلو پاسکال در موفقیت برآزش برخی از PTFها گزارش شده است (Rawls و همکاران، ۱۹۹۲؛ Williams و همکاران، ۱۹۹۸). به نظر می‌رسد دلیل آن ناشی از نزدیک شدن ناگهانی نقاط پیش‌بینی شده به اعداد تجربی با بکارگیری این دو داده می‌باشد. البته از این نوع PTFها نمی‌توان انتظار پیش‌بینی‌های بسیار دقیق را داشت. همانطور که تحقیق جاری نشان می‌دهد، استفاده از این داده‌ها در معادلات رگرسیونی مورد مطالعه فقط موجب پیش‌بینی متوسطی از رطوبت خاک می‌شوند، بخصوص در نقاط پررطوبت WRC، انحرافات زیادتری دارند. این موضوع وقتی بهتر روشن می‌شود که از داده‌های زیادی در طول منحنی نگهداری آب استفاده شود، در این حالت مشاهده شد که افزایش دقت پیش‌بینی‌ها به نسبت افزایش داده‌های ورودی نمی‌باشد و تنها کمی بر دقت پیش‌بینی‌ها افزوده می‌شود.

شکل ۳- رطوبت‌های حجمی پیش‌بینی شده توسط مدل‌های رگوسیونی در مقابل رطوبت‌های حجمی اندازه‌گیری شده با بکارگیری دو جفت داده

شکل ۴- رطوبت‌های حجمی پیش‌بینی شده توسط مدل‌های رگوسیونی در مقابل رطوبت‌های حجمی اندازه‌گیری شده با بکارگیری تمام داده‌ها

فاکتورهای مؤثر در شکل WRC، از جمله: رطوبت اشباع، رطوبت باقیمانده، نقطه ورود هوا به خاک و شیب منحنی با هم متفاوت باشند. به نظر می‌رسد مدل‌های مورد بحث با توجه به مجموع پارامترهایی که شکل WRC را تعیین می‌کنند، منحنی نگهداری آب خاک لوم شنی را بهتر از خاک لوم رسی توجیه می‌کنند. البته مدل وانگنوختن انعطاف‌پذیری بیشتری داشته است.

استفاده از روش حل معکوس برای تخمین ضرایب معادله van Genuchten (۱۹۸۰) و معادله Brooks و Corey (۱۹۶۴). علاوه بر پیش‌بینی مقدار رطوبت در هر پتانسیل، برخی از ضرایب هیدرولیکی خاک ($\alpha, \theta_r, \theta_s, n, m, \lambda$) را نیز تخمین می‌زند، که برای سایر مطالعات آب در خاک مفید می‌باشند.

Ahuja و همکاران (۱۹۸۵) گزارش کردند با استفاده از داده‌های رطوبت در پتانسیل‌های ۳۳- و ۱۵۰۰- کیلوپاسکال می‌توان شیب WRC را به خوبی حدس زد. بنابراین پیشنهاد می‌شود اگر هدف، استفاده از معادلات رگوسیونی برای برآورد WRC می‌باشد، از مدل‌های نمایی و در دامنه ۳۳- تا ۱۵۰۰- کیلوپاسکال استفاده گردد، و چنانچه داده‌ها زیاد باشند بهتر است روش حل معکوس معادلات وانگنوختن و یا بروکس و کوری را در مطالعه WRC بکار گرفت.

موضوع دیگری که دارای اهمیت است، پیش‌بینی بهتر تقریباً کلیه مدل‌ها از WRC در خاک لوم شنی نسبت به خاک لوم رسی است. از آنجا که دو خاک مورد مطالعه از نظر توزیع اندازه ذرات با هم تفاوت زیادی دارند، بنابراین انتظار می‌رود، تقریباً کلیه

فهرست منابع

1. Ahuja, L. R., J. W. Naney, and R. D. Williams. 1985. Estimating soil water characteristics from simpler properties or limited data. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 49: 1100-1105.
2. Bouma, J., and J. A. J. van Lanen. 1987. Transfer functions and threshold values: From soil characteristics to land qualities. P. 106-110. In K. J. Beck et.al. (ed.) *Quantified land*

- evaluation. Proc. Worksh. ISS and SSSA, Washington, DC. 27 Apr. – 2 May. 1986. Int. Inst. Aerospace Surv. Earth Sci. Publ. No. 6. ITC Publ., Enschede, the Netherlands.
3. Brooks, R. H., and A. T. Corey. 1964. Hydraulic properties of porous media. Hydrology Paper No. 3, Colorado State Univ., Fort Collins, Colorado. 27 pp.
 4. Burdine, N. T., 1953. Relative permeability calculations from pore-size distribution data. Petrol. Trans., Am. Inst. Min. Eng. 198: 71-77.
 5. Cosby, B. J., G. M. Hornberger, R. B. Clapp, and T. R. Ginn. 1984. A statistical exploration of the relationship of soil moisture characteristics to the physical properties of soils. Water Resour. Res. 20: 682-690.
 6. Felton G. K., and J. L. Nieber. 1991. Four soil moisture characteristic curve functions evaluated for numerical modeling of sand. Transactions of the ASAE. 34: 417-422
 7. Gupta, S. C., and W.E. Larson. 1979. Estimating soil water retention characteristics from particle size distribution, organic matter content, and bulk density. Water Resour. Res. 15: 1633-1635.
 8. Hoffmann-Rien, M.Th. van Genuchten, and H. Fluhler. 1999. A general model of the hydraulic conductivity of unsaturated soils. P.31-12. In M.Th. van Genuchten et al. (ed.) Proc. Int. Worksh, Characterization and measurements of the hydraulic properties of unsaturated porous media. Riverside, Ca. 22-24 Oct. 1997. University of California, Riverside.
 9. Kättere, T., B. Schmied, K. C. Abbaspour, and R. Schulin. 2001. Single- and dual-prosity modeling of multiple tracer transport through soil columns: effects of initial moisture and mode of application. European J. of Soil Sci. 52: 25-36.
 10. Leong, E. C., L. He, and H. Rahardjo. 2002. Factors affecting the paper method for total and matric suction measurements. J. Geotechnical Testing. Vol. 25: 521-532
 11. Marquardt, D. W., 1963. An algorithm for least-squares estimation of nonlinear parameters. J. Soc. Ind Appl. Math. 11: 431-441.
 12. Messing, I., 1989. Estimation of the saturated hydraulic conductivity in clay soils from soil moisture retention data. Soil Sci. Soc. Am. J. 35: 655-668.
 13. Minasny, B., A. B. McBratney, and K. L. Bristow. 1999. Comparison of different approaches to the development of pedotransfer functions for water-retention curve. Geoderma. 93: 225-253.
 14. Mualem, Y., 1976. A new model predicting the hydraulic conductivity of unsaturated porous media. Water Resour. Res. 12: 513-522.
 15. Pachepsky, Ya. A., D. Timlin, and G. Varallyay. 1996. Artificial neural networks to estimate soil water retention from easily measurable data. Soil Sci. Soc. Am. J. 60: 727-733.
 16. Rawls W.J., D. Gimenès, and R. Grossman. 1997. Use of soil texture, bulk density, and slope of the water retention curve to predict saturated hydraulic conductivity. ASAE. 41: 983-988.
 17. Rawls, W. J., D. L. Brakensiek, and K. E. Saxton. 1982. Estimating soil water properties. ASAE. 25: 1316-1320.
 18. Rawls W. J., T. J. Gish, and D.L. Brakensiek. 1991. Estimating soil water retention from soil physical properties and characteristics. Adv. Soil Sci. 16: 123-234.
 19. Saxton, K. E., W. J. Rawls, J. S. Romberger, and R. I. Pependick. 1986. Estimating generalized soil-water characteristics from texture. Soil Sci. Soc. Am. J. 50: 1031-1036.
 20. Schaap, M.G., and F.J. Leij. 2000. Improved prediction of unsaturated hydraulic conductivity with the Mualem-van Genuchten model. Soil Sci. Soc. Am. J. 64: 843-851.
 21. van Genuchten, M. Th., F. J. Leij, and S. R. Yates. 1991. The RETC code for quantifying the hydraulic functions of unsaturated soils. U.S. Salinity Laboratory. Depart. of Agriculture, Agricultural Res. Service. Riverside, California.
 22. van Genuchten, M.Th., 1980. A closed-form equation for predicting the hydraulic conductivity of unsaturated soils. Soil Sci. Am. J. 44: 892-898.
 23. Vereecken, H., J. Maes, J. Feyen, and P. Darius. 1989. Estimating the soil moisture retention characteristic from texture, bulk density, and carbon content. Soil Sci. 148: 389-402.
 24. Williams R. D., L. R. Ahuja, and J. W. Naney. 1992. Comparison of methods to estimate soil water characteristics from soil texture, bulk density, and limited data. Soil Science. 153: 172-184.

Estimation of Soil Water Retention Curve in Unsaturated Zone by Inverse Solution

H. Naghavi, M. Afyuni, M. A. Hajabassi, G. Abedi K¹

Abstract

Determining water retention curve (WRC) is time consuming and expensive. Other soil parameters, like particle size distribution, organic carbon, bulk density, and soil moisture in particular matric potentials can be used to estimate WRC. The objective of this study was to compare the abilities of van Genuchten and Brooks-Corey and two regression models (power and exponential) in WRC prediction with the coefficient of van Genuchten and Brooks-Corey estimated by using inverse solution method. A sandy loam and a clay loam soil incorporated with 60 Mgh⁻¹ cow manure were used. Three months after manure application, WRC was determined at 18 matric potentials (from -10 to -1500 kPa). The experimental data were used for van Genuchten and Brooks-Corey coefficients estimation using inverse solution (by RETC computer program), and also for the determination of the regressions coefficients. Two data set sizes were used in all models: I) water content at exactly 30 and 1500 kPa (2p), and II) water content at 18 water potential ranging from 10-1500 kPa (18p). Sum of square of deviations (SSD) and R², between measured and predicted water contents were compared for all the models just mentioned. Using 2p data set, regression equations (particularly exponential equation) and van Genuchten models produced similar results and were more accurate than Brooks-Corey model, especially for the SL soil. But when 18p data set was used, van Genuchten and Brooks-Corey models predicted WRC better than the regression models, especially for the CL soil.

Key Words: Water retention curve, Inverse solution, van Genuchten, Brooks and Corey

¹ - Ph.D. Student and Associate Professors at Isfahan University of Technology, respectively.